

Erhvervenes Skatteudvalg har i skrivelse af 31. marts 1987 (L 207 bil. 16) rettet henvendelse til skatte- og afgiftsudvalget og fremsat bemærkninger til de foreslåede ændringer vedrørende:

1. Kildeskattelovens § 1, nr. 2 (L 207),
2. Begænset skattepligt af renter (L 207),
3. Begrænset skattepligt af royalties (L 207),
4. Skattekontrolloven (L 206) og
5. Renteperiodisering ved til-/raflytning (L 202).

Erhvervenes Skatteudvalgs bemærkninger giver mig anledning til følgende kommentarer:

Ad punkt 1. Kildeskattelovens § 1, nr. 2, (L 207, § 1, nr. 1)

Erhvervenes Skatteudvalg kritiserer den foreslåede formulering af kildeskattelovens § 1, nr. 2. Denne regel går ud på, at når en person, der har haft bopæl i Danmark i mindst 4 år, opgiver bopælen her i landet, fastholdes den fulde skattepligt i 4 år, medmindre personen godtgør at være undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Efter den foreslåede formulering skal der lægges vægt på, at den udenlandske beskatning ikke sker efter regler, der er åbenbart lempeligere end reglerne her i landet, og ved afgørelsen heraf henses bl.a. til, om indkomstbeskatningen i princippet omfatter de samlede indtægter, uanset hvorfra de hidrører.

Skatteudvalget er af den opfattelse, at forslaget vil medføre uoverskuelige konsekvenser for medarbejdere, som erhvervsvirksomheder udstationeres til ofte langvarige ophold i udlandet. Dette forringer virksomhedernes muligheder for at besætte poster i udlandet og begrænser mulighederne for en intensivret eksportindsats.

Erhvervenes Skatteudvalg fremsætter derfor en række alternative forslag.

Henvendelsen fra Erhvervenes Skatteudvalg giver mig anledning til følgende bemærkninger om ændringen af kildeskattelovens § 1, nr. 2.

Den foreslåede omformulering af reglen tilsigter at opstille vejledende betingelser til de udenlandske skattesystemer, for at de kan begrunde ophør af fuld dansk skattepligt. Disse betingelser er i overensstemmelse med intentionerne bag den gældende regel.

Efter den ændrede formulering vil skattesystemerne i en lang række lande fortsat kunne godkendes som begrundende ophør af fuld skattepligt. Der foregår for tiden en gennemgang af de allerede godkendte skattesystemer med henblik på at udarbejde en liste over disse lande.

Selv om en medarbejder fra en erhvervsvirksomhed udstationeres til en stat, hvis skattesystem ikke kan godkendes, vil den pågældende person typisk blive stillet i alt væsentligt, som om han kun var begrænset skattepligtig. Dette forudsætter dog, at Danmark og den pågældende stat har indgået en dobbeltbeskatningsaftale.

En person, der opgiver sin bopæl her i landet og udstationeres til en fremmed stat, vil nemlig som regel have et så langvarigt ophold i denne stat, at han i dobbeltbeskatningsaftalens forstand bliver hjemmehørende i denne stat, selvom han også er fuldt skattepligtig til Danmark. Efter dobbeltbeskatningsaftalen kan Danmark herefter kun beskatte personen af indtægter her fra landet, til hvilke Danmark har beskatningsretten som kildestat. Disse indtægter er stort set de samme, som er omfattet af begrænset dansk skattepligt, når de oppebæres af personer, der ikke er fuldt skattepligtige her til landet.

Endvidere vil den gældende regel i ligningslovens § 33 A typisk medføre, at Danmark ikke beskatter lønindtægt, som en udstationeret eksportmedarbejder modtager under ophold i fremmede stater, selv om disse stater skattesystemer ikke opfylder kravene i